

хайде да ви карамъ? Какво ще правите тукъ още четири часа!..

Сждията го изгледа очудено.

— Така де — продължи другия. — Азъ ей-сега се връщамъ. Да подмажемъ само машината. Помагахъ да изтеглимъ товарния 5007 по нанагорнището, и веднага се прибирамъ.

— Ама... може ли? — зарадва се момъкътъ.

— А, бе, то, ако питашъ, по законъ не може! Ама за нашия сждия — може! Пъкъ нали е все царска служба — и вашето и нашето. Я дайте чантичката и се качвайте!

Следъ нѣколко минути локомотивътъ изпищѣ весело, лостоветѣ се раздвижиха, като крака на огроменъ скакалецъ, станцията се отмѣсти бавно въ лѣво. После колелата затракаха учестено, и телеграфнитѣ стълбове почнаха да се мѣркатъ побързо.

Облегнатъ на стоманената рамка, и издаденъ навънъ, сждията свѣтѣше цѣлъ въ доволна усмивка.

— Браво бе, Филипе! Да живѣешъ! — тупна по гърба той високия кокалестъ